

Oratori rupestre de Sant Miquel de Sorba

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sorba, turó de Sant Miquel
Emplaçament Situat al sudoest de la part baixa del serrat de Sant Miquel de Sorba, envoltat de bosc

Coordenades:

Latitud: 41.96454
Longitud: 1.66307
UTM Est (X): 389216
UTM Nord (Y): 4646703

Classificació

Número de fitxa 08132 - 35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Romà
Segle III-V dC
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Carta Arqueològica de Catalunya, nº 6463, any 1991
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00004
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 12/02/2003 - 01:00

Descripció

Oratori rupestre excavat a una veta de roca arenisca en forma de bauma. A la cara de migjorn d'aquesta roca hi ha tallada una fornícula coberta amb volta de mig punt, de 1,40 m d'alçada, 1,32 m d'amplada màxima i 60 cm de profunditat a la part inferior i 110 a la superior. Està delimitada per un àmbit rectangular que, l'any 1922, encara conservava motlures excavades a la roca a banda i banda. A la part superior esquerra d'aquest àmbit pot llegir-se un epígraf en baix relleu format per quatre lletres capitals CRIS (T) U (S), que constitueixen l'inici d'una inscripció epigràfica perduda pel desgast de la roca. Sobre la roca, damunt la fornícula, es conserven dos conjunts de tres forats disposats en forma de triangle separats entre 30 i 50 cm l'un de l'altre.

Observacions:

Any 1980: estudi en el context d'una prospecció arqueològica realitzada a la vall de l'Aigua d'Ora i promoguda amb el motiu de la possible construcció d'un embassament. Realitzada per A. López, J. Rovira i E. Sanmartí. Aquest oratori també és conegut com l'eremitori de Can Soldevila.

Història

La primera referència la trobem a la memòria d'excavació del poblat ibèric publicada per Mossèn Serra i Vilaró l'any 1922. Aquest recull la creença popular que en època de la invasió dels àrabs l'oratori (nomenat per ell columbari per la motllura que envolta la fornícula) amagava la imatge de Sant Miquel que actualment es venera en l'església construïda al turó. Posteriorment, els arqueòlegs del Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona (BOLÓS, PADILLA, PAGÈS, 1981), consideraren que el rebaix és una modificació força moderna. L'atribució d'un origen tardo-romà podria estar recolzada per l'existència d'un poblament continuat des de l'època ibèrica fins els nostres dies al poblat de Sant Miquel i als entorns. El jaciment pateix una degradació natural de la base de la roca que contribueix a la seva progressiva desaparició. A principis de segle Mossèn Serra Vilaró ja va observar la pèrdua de gran part de la inscripció, així com la caiguda de la part posterior de l'àmbit rectangular que delimitava la fornícula, i la part superior de la balma. De llavors ençà s'han perdut les motlures que delimitaven la fornícula, ja que actualment tan sols s'insinuen.

Bibliografia

SERRA VILARÓ, Joan (1922). Poblado ibérico de San Miguel de Sorba. Memoria de las excavaciones realizadas en 1920-1921. A "Junta Superior de Excavaciones y Antigüedades", nº 44. Madrid. AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 17 El Berguedà. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona. BOLÓS, J., PADILLA, I., PAGÈS, M. (1981). Manifestacions eremítiques a les rodalies de la rotonda sepulcral de Sorba. "Quadren d'estudis medievals", núm. 6, pàgs. 357-366.

